

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych
i niedziel.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 15 złr. 60 c., na kwartał
3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr.
30 c. Miejscowa na rok 12 złr.
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stałowa od każdej
insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) od-
biera Administracya Gazety
Lwowskiej. Numer pojedy-
ńczy w Expedycyi Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Nr. 99.

Poniedziałek 29. Kwietnia 1867.

Rok wydania 57.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż. 28go kwietnia. Wieczorne dzienniki „Patrie“ i „Etendard“ konstatają przyjęcie konferencyi. „Avenir“ pisze: Konferencya zbierze się w Londynie dnia 15. maja. podstawą narad będzie zniesienie twierdzy i uznanie neutralności Luxemburga. „Etendard“ donosi, że Prusy wczoraj przyjęły w zasadzie ewakuację Luxemburga. „France“ dodaje, że mocarstwa neutralne zażądały, ażeby żadnej innej kwestyi nie brano pod obrady.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość raczył najmiłosiwiej wydać następujący reskrypt:

Postanowiłem przywrócić instytut królewsko-węgierskiej szlacheckiej gwardyi przyboecznej, który od czasu założenia go przez ś. p. Cesarzowę i Królowę Maryę Teresę, tkwił zawsze w pamięci Moich wiernych ludów korony węgierskiej.

Ponieważ chodzi tu także o to, aby oficerom szlacheckiego pochodzenia, w tym kraju koronnym urodzonym, a którzy tak w czasie wojny jak i pokoju odznaczyli się, zapewnić zaszczytne stanowisko przez powołanie ich do tej gwardyi przyboecznej, przeznaczonej do pełnienia straży przy Mojej osobie i członkach Mego cesarskiego domu, tudzież do powiększenia świetności Mego dworu, kraj i armia ujrzą w tem nowy dowód troskliwego uznania położonych zasług.

Wiedeń, 21. kwietnia 1867.

Franciszek Józef. m. p.

Część nieurzędowa.

Dowiadujemy się właśnie, że wys. ministerium oświaty i oświecenia poruczyło wykłady austriackiego prawa cywilnego w języku polskim na uniwersytecie Lwowskim habilitowanemu docentowi prywatnemu Dr. Ferdynandowi Źródłowskiemu. Tymczasową supleturę wykładów polskich o sądowej procedurze cywilnej, poruczono tutejszemu adwokatowi krajowemu Dr. Maurycemu Kabathowi, który równocześnie rozpocznie także wykłady procedury w sprawach niespornych. Supleturę wykładów w języku polskim austriackiego prawa karnego i procedury karnej poruczyło wys. ministerium adjunktowi Lwowskiego sądu krajowego Dr. Felixowi Gryzieckiemu. Wszystkie te wykłady rozpoczną się z letnim półroczem szkolnym r. 1867.

O pobyć najwyższego dworu podczas lata piszą: Ich Ces. Mość Cesarz i Cesarzowa, arcyksiężna Rudolf i arcyksiężna Gizella bawić będą w Schönbrunnie, aż do podróży do Pesztu. Za powrotem z Pesztu Jej Cesarska Mość Cesarzowa uda się do Ischl z dziećmi cesarskimi, a Jego Cesarska Mość Cesarz bawić będzie na przemian w Schönbrunnie i w Laxenburgu. Około jesieni Jej Cesarska Mość Cesarzowa bawić będzie w Schönbrunnie, wraz z dziećmi cesarskimi. Ich Cesarskie Wysokości arcyksiężna Franciszek Karol i arcyksiężna Zofia bawić będą na przemian w Schönbrunnie, w Saleburgu i Ischl, zaś Jej Cesarska Mość Cesarzowa Karolina Augusta wybrała sobie na letnie pomieszkanie zamek Mirabel i Gerseneburg, Ich Cesarskie Wysokości arcyksiężna Albrecht, Wilhelm i Rainer, tudzież arcyksiężna Matylda i Marya bawić będą w Weilburgu w Badenie, arcyksiężna Karol Ludwik wraz z małżonką w Armstätten, arcyksiężna Zygmunta w Mnichowie a księżna Wirtemberska wraz z małżonką i rodziną w Reichenau.

Dzisiejsza gazeta wiedeńska donosi, że oboje Najj. Państwo już d. 27. b. m. wyjechali do Schönbrunna.

Jak to już wiadomo z doniesień telegraficznych podpisany został w ostatnich dniach traktat handlu i żeglugi między Austrią a Włochami. O ile wiadomo do tego traktatu należą: 1) kartelusz celny względem wzajemnego zapobiegania przemyślnictwu; 2) konwencya względem ruchu kolei żelaznych, utrzymują-

cych komunikację między obu państwami, w którym to celu urządzone będą dwie stacje międzynarodowe, z wspólną służbą kolejową, finansową i policyjną; 3) inna konwencya upraszczająca manipulację celną przy przesyłaniu towarów z jednego państwa do drugiego w zamkniętych wagonach.

Pruski dziennik „Correspondenz“ powiedział według listu z Wiednia, że baron Beust zapuścił się już daleko w negocjacje z Prusami względem organizacyi południowych Niemiec pod austriackim protektoratem i dopiero z Paryża otworzono mu oczy względem sieci któremi go hr. Bismark okolił, gdyż właśnie w tym czasie kiedy negocjacje te prowadzone były, Bawaryja już oświadczyła przystąpienie swoje do północno-niemieckiego związku, na mocy tajnego traktatu. „Wiener Abendpost“ oświadcza, że cała ta powiastka od początku do końca jest kłamstwem i zmyśleniem.

„Constitutionel“ konstatuje, że ton północno-niemieckich dzienników względem Austrii od roku wyraźnie się zmienił. Dawniej utrzymywano zawsze, że Austria nie jest mocarstwem niemieckim i interesa jej są Niemcom przeciwne. dziś znów sadzą się na gorące apostrofy do niemieckich uczuć Austrii i żądają żeby Austria całemi swojemi siłami występowała w obronie interesów, od których ją dawniej zupełnie usunąć chiano.

O stanie rokowań dyplomatycznych w sprawie luxemburskiej podaje „Neue freie Presse“ następujący artykuł:

Nim jeszcze była mowa o innych propozycjach pośredniczących, przedstawiła Austria obydwom stronom spór wiodącym i oświadczyła to innym głównym mocarstwom, że należy albo uczynić Luxemburg neutralnym, ustąpić z twierdzy i ją zburzyć, albo odstąpić wielkie księstwo luxemburskie Belgii i orzec tym sposobem przyjęcie go do neutralności belgijskiej.

Druga część tej propozycyi postawiona została ze względu na pretensye jakich nabyła Francya przez traktat z Holandją wprawdzie jeszcze nie zawarty, ale już ułożony. Propozycya ta była całkiem w interesie Belgii.

Belgia byłaby powiększyła swoje terytorium i zyskała na bezpieczeństwie. Byłaby się przez to okazała zbyt cenna do trzymania załogi pruskiej w Luxemburgu, i Prusy byłyby mogły wycofać swoje wojsko nie tracąc nic na honorze, ani na potędze. Prusy i Francya życzliwie przyjęły przedstawienie, ale dalsze układy natrafiły na opór Belgii, której konstytucya w kwestyi zmiany terytorium podlega pewnym normom, których zachowanie w danym wypadku byłoby połączone z wielkimi trudnościami, a może i dla tego, iż Belgia przedstawionych jej korzyści nie pojęła lub pojąć nie chciała. Sprawa weszła więc w inną fazę.

Napoleon na przedstawienie Austrii zaniechał tej kombinacyi aby uniknąć wszelkiego pozoru, że ma na celu rozszerzenie swego terytorium, obstawał jednak przy swem pierwotnym żądaniu, aby Prusy wycofały załogę z Luxemburga, ponieważ przez zrzeczenie się z jego strony pretensyi nabytej na mocy układu z Holandją, Prusom w każdym razie przypadłoby wynagrodzenie za odwołanie załogi z Luxemburga. Teraz, po zrzeczeniu się ze strony Napoleona praw już poniekąd nabytych przez traktat z Holandją, sprawa weszła znowu w pierwszą fazę przedstawienia austriackiego i chodzi znowu o zneutralizowanie Luxemburga.

Rosya i Anglia popierają także tę propozycję i jest nadzieja, że Prusy ocenią gotowość Francyi do układów i zrzekną się prawa, którego znaczenie formalne po rozwiązaniu związku niemieckiego, i tak zdaje się być wątpliwem, a które związek chciał widzieć zapewnione w interesie niemieckim. Interes zaś niemiecki będzie zaiste najlepiej zabezpieczonym jeżeli Francya nie powiększy swego terytorium i jeżeli wojny będzie można uniknąć. Że Prusy pogodzą się z tem

widzeniem rzeczy jest tem pewniejszym, gdy same nie przywiązują już zbyt wielkiej wagi do kwestyi prawnej względem trzymania załogi w Luxemburgu.

Dzienniki pruskie podnoszą same, iż mowa ministeryalnych pruskich organów, w kardynalnej kwestyi obecnej chwili ewakuacyi Luxemburga, zupełnie jest jasna. Prusy w poprzednim stadium tej kwestyi, gdy szło o odstąpienie Luxemburga Francyi, zapytały się o zdanie mocarstw gwarantujących traktaty z 1839 roku. Co zaś dotyczy prawa trzymania garnizonu w twierdzy luxemburskiej, prawo to opiera się na dawniejszych umowach międzynarodowych, i Prusy nie myślą wcale zrzec się tego prawa, dlatego też nie żądały pośrednictwa mocarstw. I niepodległe dzienniki przemawiają za obstawaniem przy tem prawie. „Weser Ztg.“ powiada, chociaż tego nie dowodzi, iż Francya, jeżeli się zrzekła anexyi, dlatego tylko się zrzekła, żeby z ustąpieniem Prusaków, którzyby pozycję swoją w Wielkim Księstwie Luxemburskiem stracili, upadłaby ostatnia zapora przeszkadzająca przeprowadzeniu idei anexyi. Tylko „Speyersche Zeitung“ występuje poza granice prostego odmówienia. Powiada, że utrzymanie pokoju zależy od wielkich mocarstw. Jeżeli oświadczą, iż neutralności bronić chcą zbrojną ręką, to prawo Prus co do garnizonu w Luxemburgu byłoby tą gwarancją zastąpione i wycofanie wojsk pruskich miałyby inne motywy i nie byłoby prostem przystaniem na francuskie żądanie.

„Provinzial Correspondenz“ pisze: Zapewniają z najpewniejszego źródła, iż doniesienia o rozporządzeniach wojskowych, które rząd pruski z powodu kwestyi luxemburskiej nakazał miał, zupełnie są bezzasadne. Rząd pruski pomimo wiadomości o wojennych przygotowaniach Francyi, będącemi w związku z tą sprawą, nie był dotąd spowodowany do uczynienia z swej strony kroku jakiego, zaprzeczającego nadziei utrzymania przyjaźnych stosunków z Francją.

„Nordd. Allg. Ztg.“ pisze pod dniem 26. kwietnia: Wieści rozsiewane o mobilizacyi kilku korpusów pruskich zupełnie są bezzasadne. Przed mobilizacyą zachodzą jeszcze przygotowania, o których dotąd wcale nie słyhać. Przedewszystkiem nastąpiłby zakaz wyprowadzania koni, zaś pomimo tego, iż ze strony Francyi dano rozkaz do zakupu znacznej ilości koni, zakaz takowy dotąd wydany nie został.

Do „Börsen Zeitung“ telegrafują z Hamburga, iż korespondencye z Kopenhagi poświadczają doniesienia „La France“ o zbrojeniu się Danii. Dziennikom duńskim zalecono zachowanie tajemnicy w kwestyi uzbrajania i fortyfikowania wybrzeża.

Względem sejmku pruskiego, powiada ministeryalny organ „Provinzial Correspondenz“ pomiędzy innymi, co następuje: „Z pewnością przyjęcie należy, że przyzwolenie sejmku pruskiego na ważne dzieło (konstytucyi północno-niemieckiej) nastąpi poważną większością. W przyszłej sesyi chodzić jedynie może o utrzymanie tego zezwolenia do utworzenia związku północno-niemieckiego na podstawie konstytucyi, nad którą parlament obradował. Wszystko inne, tyżące się przeprowadzenia pomienionej konstytucyi nakazanem będzie pojedynczo i prawnie ustanowionem, skoro związek sam na mocy otrzymanego wszędzie przyzwolenia rządów i reprezentacyi krajowych faktycznie wprowadzony będzie w życie. Sprowadzenie jak najrychlejsze ważnej tej chwili, będzie przedewszystkiem wspólnem zadaniem wszystkich udział biorących. W tem też mianowicie okazać się będzie mógł duch patryotyczny sejmku pruskiego.“

„Monitor“ według korespondencyi z Ha- zamieścił niektóre szczegóły o reformie armii holenderskiej. Minister wojny van der Birch przyrozprawach nad budżetem, przedłożył plan obrony królestwa. Według tego planu obrona skoncentrowałaby się głównie około Utrechtu, a później około Amsterdamu. Pierwsza linia opiera się na jeziołce Zuider a

druga na rzece Waal. Druga pozycja z natury bardzo silna, byłaby prawdziwym wałem Holandyi.

Obydwie pozycje pokryte są systemem zaponienia i kilku mocnymi warowniami. Że zaś obrona kraju tym sposobem skoncentrowana będzie na prawym brzegu Renu i Marki, przeto twierdze leżące na lewym brzegu Renu Maastricht, Venlo, Berg op Form, Bath, Flessinga i Breda stają się zbyteczne i mają być zniszczone, na co się izba deputowanych już zgodziła.

Wieczorny „Monitor“ konstatuje, iż teraz i państwa drugiego rządu tak gorliwie jak wielkie mocarstwa zabierają się do reorganizacji swych armii. Holandya zwiększyć chce armię swoją z 53.000 ludzi do 70.000, a w razie potrzeby dodać jej jeszcze 100.000 ludzi gwardyi narodowej. Prócz tego w pierwszych miastach kraju formują się na wzór angielski bataliony ochotników, których Król przegląd odbywał przy wielkim zapale ludności. O Danii „Monitor“ powiada: Ludność zawsze pragnie jak najgoręcej żeby Prusy dłużej nie zwlekały wypełnienia formalnych obowiązków jakie względem północnego Szlezewiku w pokoju pragskim i w preliminarjach nikolsburgskich, wyraźnie przyjęły. Powszechnie są przekonani, iż w powiatach tych stron jednomyślnie będzie życzenie, powrócenia do monarchii duńskiej.

W Birmingham była w dniu 21. kwietnia wielka demonstracja za reformą. Pochód składał się z 10.000 członków stowarzyszeń robotników.

Wieczorem odbyło się zgromadzenie pod przewodnictwem burmistrza, PP. Bright, Shofield, George Cotter i inni mieli na niem mowy.

Pisma londyńskie z dnia 22. b. m. ogłosiły następujące doniesienie:

Ministryum spraw zewn., 21. kwietnia 1867.

Od posła Jej królewskiej Mości w Madrycie przybył telegram z doniesieniem, że rząd hiszpański skłonił się do wydania statku „Queen Victoria“ i jego ładunku lub tegoż wartości, do wynagrodzenia strat właścicieli i do ukarania oficerów, którzy przez zabór „Queen Victoria“ lub inny jaki sposób banderę angielską obrazili.

Rząd hiszpański przystaje zatem na wszystkie żądania lorda Stanleya. „Herald“ powiada, iż przy takim duchu pojednania w Madrycie sprawa statku „Tornado“ zapewne w krótko przestanie być przedmiotem nieporozumień. Nadzieję tę wszystkie dzienniki wyrażają.

O przygotowaniach do wojny piszą z Paryża. Marszałek Mac-Mahon, którego ma dowodzić armią nad Renem, przybył do Paryża z swoją rodziną. Komendanci korpusów, z których armia ta składać się ma, są już mianowani. Ku wschodowi wysyłają ogromny materiał wojenny.

Minister wojny wystosował okólnik do generałów dywizyj zawiadomieniem, iż rezerwa udaje się już do zakładów, że przeto starać się trzeba o jej wykształcenie. Trzeba więc będzie mieć kadry w komplecie, dlatego wszyscy oficerowie, podoficerowie, kaprale i brygadierzy, którzy się dotąd na półrocznym urlopie znajdują, wezwani być mają aby się do dnia 30. kwietnia w korpusach swych stawili.

Koni zakupują wielką ilość, tłumacząc się tem, iż wiele potrzeba koni dla korpusu, który z Meksyku powrócił, rząd bowiem kazał sprzedać konie na miejscu tak jak po krymskiej kampanii, żeby oszczędzić kosztu ich powrotu do kraju. Liczba zakupionych koni nie jest jednak w żadnym stosunku z wielką siłą jazdy, jaka się w Meksyku znajdowała.

„La France“ proponuje żeby się ludności luksemburskiej zapytano czyli woli być raczej pruską niż francuską. Francya takiemu postępowaniu pewnie się nie sprzeciwi, lecz sprzeciwią mu się Prusy, które zbrojną ręką zabierają kraje, nie pytając się o wolę ich ludności.

„Avanguardia“ organ stronnictwa czynu, przywiązuje wielką wagę do przybycia hr. Walewskiego o Florency i przypuszcza, że tenże ma misję skłoni Włochy do stanowczego współdziałania na wypadek wojny. Francya żąda posiłku 100.000 ludzi których utrzymywać będzie swoim kosztem, i obiecuje za to Włochom wynagrodzenie w duchu ich usiłowań nadowych. Tak pisze „Avanguardia“, ale doniesienia jej tem bardziej zdają się być mylne, ponieważ sprzeciwiają się temu, co „Perseveranza“ zwykle dobrze poinformowana pisze o zamiarach Garibaldeggo względem Rzymu.

„Perseveranza“ bowiem donosi z Florency, że Garibaldi odjechał ztamtąd mocno rozgniewany z powodu iż jego stronnicy polityczni uważają chwilę obecną jako całkiem niestosowną do zapalenia w Rzymie rewolucyi i nie chcą popierać jego dążeń w tym kierunku. Ich zdaniem, trudności, z którymi rząd walczyć musi, smutny stan finansów i powszechne usiłowanie położenia tamy złemu, wszystko to tak mocno przemawia za utrzymaniem wewnętrznego pokoju, że wszelkie przedsięwzięcie w innym kierunku byłoby płochem i awanturnictwem.

Teraz patryotyzm nakazuje przedewszystkiem uwolnić kraj od zgubnych kłopotów, a sprawę rzymską odłożyć do innych, stosowniejszych czasów. Rozjątrzony temi przedstawieniami Garibaldi, obwinia swoich przyjaciół o chytryść i odstępstwo, i opuścił ich nie zrzekając się wcale swoich zamiarów. Udał się do Cremony aby tam być obecnym na uroczystości narodowej strzeleckiej, a ztąd pojedzie do San Fiorano, gdzie jest główna kwatery jego towarzyszy.

„Dziennik poznański“ podaje następującą korespondencję z Rzymu 19. kwietnia: Dzień 12go kwietnia, będący rocznicą powrotu Ojca św. z Gaety, oraz cudownego jego ocalenia w klasztorze ś. Agnieszki za murami, obchodzony był z osobliwą uroczystością w Rzymie. Rano odbyło się dziękczynne nabożeństwo w kościele Sant Andrea delle Fratte i Te Deum za Papieża. Po południu Ojciec św. jeździł do klasztoru ś. Agnieszki, gdzie go niegdyś spotkała kłeska, odwrócona szczęśliwie zrzadzeniem Bożem. Tam w tejże sali, której podłoga załamała się wówczas pod nim, przyjmował wiele osób, które przypuścił do ucałowania stóp swoich. Było tam także obecne całe zgromadzenie kanoników laterańskich z Bazyliki św. Piotra w okowach, do którego bazylika ś. Agnieszki należy także. W liczbie seminarzystów, których kierunek powierzony jest temu zakonowi, znajdował się młody Edgard Mortara, o którym europejskie dzienniki tak głośno rozprawiły przed kilku laty. Składał on Papieżowi dar jakiś w imieniu swoich kolegów i miał krótkie do niego przemówienie, ile że młodzieniec ten z urodzenia odznacza się rzadkim dowcipem, wymową i pięknym ułożeniem. Ojciec św., wysłuchawszy go z wielką dobrocią, odpowiedział mu w kilku słowach. Wracając od ś. Agnieszki Papież wstąpił do pretoriańskiego obozu, gdzie cała załoga rzymska znajdowała się pod bronią. Przegląd wojskowy odbywał generał Kancler, minister broni. Papież przybywszy na plac, udzielił wojsku błogosławieństwo z pawilonu umyślnie wzniesionego w tej okolicy. Błogosławieństwo to z zapalem przyjęte było przez cudzoziemskich żołnierzy, mianowicie przez żuawów, którzy uderzyli w głośne okrzyki: Niech żyje Papież Król! Wracając do Watykanu, Ojciec św. objeżdżał zaczynając się iluminacją (było już bowiem po zachodzie słońca). Była ona czarodziejską i kosztowała przeszło 400tysięcy fr., pochodzących z dobrowolnych składek mieszkańców. Rzym cały płonął się zdawał. Cała ludność rzymska wysypała się na ulice dla przypatrzenia się temu wspaniałemu oświetleniu. Wszystkie ulice i place natłoczone były ludźmi i powozami. Pomimo to największy porządek ani na chwilę nie przestał panować. Odezwa stronnictwa ruchu, rozlepiona poprzedniej niedzieli po rogach miasta i wzywająca mieszkańców do powstania, żadnego nie sprawiła skutku, tem bardziej, że tajny komitet narodowy, przedstawiający umiarkowany odcień liberalnego stronnictwa, w innej odezwie potępił surowo te przedczesne zapalenia porywy. W tej chwili wielkotygodniowe ceremonie zajmują niemal wyłącznie publiczność tu tejszą. Zjazd lub raczej nawał cudzoziemców jest niesłychany. Najpiękniejsza pogoda sprzyja codziennemu napływowi wiernych i ciekawych do św. Piotra, którzy od rana do wieczora szeroką rzeką tam zdążają. W wierzbną niedzielę Ojciec św. był przytomny na sumie śpiewanej przez kardynała Bilio, przyrzecem poświęcał i rozdawał palmy kardynałom, dworowi, naczelnikom ciała dyplomatycznego i wojska swojego. Podczas procesyi wszyscy przedstawiciele katolickich dworów szli za Papieżem, trzymając palmy w ręku. Dnia wczorajszego Ojciec św. po przeniesieniu Przenajświętszego Sakramentu z Sykstyńskiej kaplicy do Paolińskiej, gdzie grób był urządzony, udzielił apostolskie błogosławieństwo ludowi z krążanku św. Piotra. Atoli błogosławieństwo to tem się różni od wielkanocnego, iż dane bywa jedynie osobom znajdującym się po tej stronie Tybru, nie zaś urbi et orbi, to jest miastu i światu, jak na Wielkanoc. Następnie Papież umywał nogi

trzynastu kapłanom ubogim i cudzoziemcom w poprzedniej nawie bazyliki. Jest to malownicza ceremonia, gdyż ci wyobraziciele apostołów siedzą rzędem na podwyższeniu, a Ojciec św. powstawszy z wyniosłego tronu, w koło którego cały jego dwór duchowny i świecki jest uszykowany, zbliża się do każdego z osobna, umywa mu prawą nogę, obciera, całuje, i dając mu wnet pierścień Rybaka do ucałowania, doręcza mu jednocześnie równiankę kwiatów i sakiewkę z pieniędzmi. Ceremonia ta ma krocie widzów wszelkiej narodowości. W okrag kaplicy, większej od największych kościołów, wznoszą się trybuny zajmowane przez ambasadorów, ministrów i świat urzędowy, dalej zaś przez kobiety, które stosownie do miejscowego przepisu powinny nosić czarną odzież i czarne na głowie rąbki. Środek zaś kaplicy przeznaczony jest dla kilkunastu tysięcy mężczyzn w czarnych frakach. Po ceremonii tej odbywa się druga w górnej sali nad atrium bazyliki. Papież usiuguje do stołu tyże trzynastu kapłanom pielgrzymom. Ci po wieczery, czyli rzeczywiście obiedzie (bo ma miejsce o 1szej po południu) zbierają stołowe srebra i sprzęty, których używali. W poobiednich godzinach cudzoziemcy spieszą na sławne Miserere do kaplicy sykstyńskiej, a że niepodobna wszystkim w niej się pomieścić, więc większa część podróżników udaje się do świętego Piotra, gdzie podobnie wykonywają Miserere, lubo może nie z taką doskonałością, jak kapela sykstyńskiej kaplicy. Dziś rano Ojciec św. odprawił początek mszy w tejże kaplicy, a w wieczór wstąpi do św. Piotra dla uczczenia wielkich relikwii: włóczni, prawdziwego krzyża i zastony św. Weroniki. W niedzielę z krążanku św. Piotra pobłogosławi cały okrag ziemski.

Najnowsze doniesienia ze Wschodu nie są tego rodzaju, by mogły budzić zaufanie w możność zażegnania burzy, która od dawna nad tym krańcem Europy się zbiera i coraz bardziej grozi wybuchem. Rozdrażnienie na pograniczu Grecyi i Turcyi, oraz w Tessalii i Epirze wzmaga się, podniecane dyplomatycznym sporem, prowadzonym od niejakiego czasu w formach dość gwałtownych przez rząd Króla Jerzego i Wysoką Portę. „Liberté“ zaręcza, że gabinet ateński wystosował do Carogrodu notę, żądając wprost uzupełnienia granic greckich. Że Odpowiedź ze Stambułu nadejdzie odmowna, o tem powątpiewać nie można, a gromadzenie znacznych sił militarych pod wodzą Omera paszy wzdłuż granic królestwa greckiego pozwala przypuszczać, iż Wysoka Porta czeka tylko pierwszej lepszej sposobności, by zbrojnie wystąpić przeciw aneksyjnym zachciankom greckim. Starcia pomiędzy wojskiem tureckim a ochotnikami greckimi, które coraz częściej się zdarzają a które świeżo zaszły pod Rentina na terytorium tureckim, mogą łatwo posłużyć za powód do rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich, które bez wątpienia przyspieszyłyby straszną katastrofę, przygotowaną przez agentów moskiewskich na Wschodzie. To też oburzenie Turków przeciw Rosyi, którą słusznie mieniają być główną sprężyną możliwych zakłóceń, wzrosło do tego stopnia w Carogrodzie, iż na dniu 20. bm. przyszło w jednym z tamtejszych teatrów do otwartej manifestacji nieprzyjaznej petersburskiemu rządowi. Równocześnie donoszą, iż Bulgarzy zaprotestowali przeciw nałożonemu na nich nowemu podatkowi wykupu od służby wojskowej, żądając by ich raczej podobnie jak innych poddanych pociągano do szeregów, czego Wysoka Porta nie ufając im uczynić nie chce. Tak więc ze wszech stron wałęsa się kłopoty na rząd sułtana i zdaje się zbliżać chwila zupełnego rozkładu ottomańskiego państwa. Mimo tak groźnej przeciż sytuacji opuścił Król grecki na dniu 22. bm. Ateny, udając się w podróż do Paryża, Kopenhagi i Petersburga; rządy państwa objął jako regent książe Jan duński.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne) w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające: Dnia 29. kwietnia: Maxymiak Wasyl, kradzież. Kramer Antoni, kradzież. Kraczkowski Fedor, kradzież. Kogut Filip, kradzież. D. 1. maja: Mehlmann Wolf i spół., kradzież. Szew Szymon, kradzież. D. 2. maja: Beitler Ella, oszustwo. Zawadka Jaeko i spół., kradzież. (Stowarzyszenie ku dostarczeniu potrzeb domowych.) Jutro o godzinie 4. po południu odbędzie się w sali zakładu narodowego imienia Ossolińskich zwyczajne walne zgromadzenie członków pierwszego Stowarzyszenia ku dostarczaniu potrzeb domowych. Na porządku dziennym: 1) odczyt protokołu obrad z posiedzenia ostatniego zgromadzenia walnego; 2) Sprawo-

(801) **Licitations-Aukundigung.** (1)

Nr. 3849. Im Grunde Erlafes der hoch. k. k. Finanz-Landes-Direction vom 22. März 1867 Zahl 34129 ex 1866 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß in Gemäßheit des hohen Finanz-Ministe-

rial-Erlafes vom 26ten Dezember 1866 Zahl 34939 von dieser k. k. Finanz-Bezirks-Direction Namens des h. Herrars als Eigenthümers die Propinationsgerechtfame, d. i. das ausschließliche Bier- und Brantwein-Erzeugungs- und Ausschankrecht, in den zur Solotwinaer Reichs-Domaine gehörigen 20 Ortschaften

jammt den mit der Propinations-Ausübung verbundenen Gebäuden und Grundstücken zuerst nach einzelnen zehnen Sectionen, sodann im Ganzen im öffentlichen Concurrnzwege zur Veräußerung ausgesetzt wird, namentlich:

Post-Nr.	Section-Nr.	Ortschaft	Gebäude	Bau-parzelle	Baugrund		Nach der Grundmatrikel		Nach dem Cataster		Ausrufspreis		Licitationsort	
					Joch	□ Kl.	Joch	□ Kl.	Joch	□ Kltr.	fl.	kr.		
1	I.	Solotwina	Wirthshaus	3		167						41000	Rosulna, Bezirkschaftsamt = Rosulna.	
2		Zarzyce	—	—										
3		Manastereczany	—	—	—									
4	II.	Rakowiec	—	45		46		805				8971		
5		Krzywiec	—	—	—		2	443	1	254				
6	III.	Jablonka	Wirthshaus	—		101						9200		
7		Bogrowka	detto	48		24								
8		Krzyeczka	detto	21		35		1410 ^{3/4}		1575				
9	IV.	Porohy mit Huta	detto	350		201					5300			
10	V.	Markowa	—	—			1	263	1	377		9644		50
11		Babeze	—	—	70		1	631	1	592				
12	VI.	Maniawa	Wirthshaus	37-64		174		1020		932	1000			
13	VII.	Bitków	detto	195/208		112					2000			
14	VIII.	Rosulna	detto	385/410		117						13600		
15		Bania	—	—	—									
16		Kosmacz	—	64		44	20	670	14	298				
17		Dzwiniacz	—	—	—				4	786				
18		Głęboka	—	53		11	13	563	20	628				
19	IX.	Chmielowka	—	—			12	900	18	1375	6609			
20	X.	Hlebówka	—	—			25	1003	31	1242	3879	50		
Zusammen			8 Wirthshäuser			1102	78	504 ^{1/2}	95	62	101204			

2. Dieses Kaufobject wird in Pausch und Bogen und in dem Zustande, in welchem das h. Herrar die Propinationsgerechtfame in obigen 20 Ortschaften und die obigen Gebäude und Grundstücke eigenthümlich besitzt und sich bei der Uebergabe befinden wird, verkauft und es wird diese Veräußerung zuerst nach den einzelnen Sectionen, dann in concreto mit den specificirten Ausrufspreisen in der Rosulnaer Wirthschaftsamtkanzlei am 15. Mai 1867 und den darauf folgenden Tag stattfinden, wobei dem h. Herrar das Recht freisteht, das Resultat der einen oder der anderen Ausbietungsart zu bestätigen.

3. Zum Kauf werden alle zugelassen, welche hievon durch die allgemeinen Geseze und die Landes-Verfassung nicht ausgeschlossen sind und Realitäten besitzen dürfen.

4. Der Licitationslustige hat den 10ten Theil des Ausrufspreises im Baaren oder in öster. Staatspapieren oder galiz. Pfandbriefen zu Händen der

Licitations-Commission als Badium zu erlegen, welches dem Meistbieter in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Licitanten aber zurückgestellt werden wird.

5. Wer im Namen eines Anderen oder einer Gemeinde licitiren will, hat sich mit einer speciellen und legalisirten Vollmacht auszuweisen.

6. Es werden auch schriftliche versiegelte Dfferenten angenommen, diese müssen jedoch das Object, auf welches der Anbot gemacht wird, und den Kaufschilling hiesür in Ziffern und Buchstaben ausgedrückt, bestimmt angeben; die Erklärung enthalten, daß sich der Dfferent allen im Licitationsprotokolle enthaltenen Bedingungen unterwerfe, mit dem obigen Badium versehen und mit dem Vor- und Familiennamen des Dfferenten sammt Angabe des Wohnortes unterfertigt, längstens bis 6 Uhr Abends am 14. Mai 1867 bei dem Cameral-Wirthschaftsante in Rosulna der Licitationscommission übergeben werden, worauf nach

Abschluß der mündlichen Licitation zur Eröffnung der Dfferenten geschritten und nach abgeschlossener Licitation keine nachträglichen Anbote angenommen werden.

7. Der Ersteher hat binnen 4 Wochen vom Tage der Zustellung der Bestätigung über die Bestätigung seines Anbotes den dritten Theil des Kaufschillings bei dem k. k. Steueramte in Stanislawów, den Rest in sechs halbjährigen Raten sammt 5% anticipativen Interessen daselbst einzuzahlen, worauf nach Einzahlung des Restes das erkaufte Object in das volle Eigenthum des Käufers übergeben werden wird.

Die sonstigen Licitations- und Kaufbedingungen können bei der Stanislawower k. k. Finanz-Bezirks-Direction und dem k. k. Cameral-Wirthschaftsante in Rosulna eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction. Stanislawów, am 15. April 1867.

(795) **Kundmachung.** (1)

Nro. 1628. Vom k. k. Bezirksgerichte in Biata wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß über Ansuchen der erbserklärten Erben nach Anton Krawczyk die öffentliche Feilbietung der zu dessen Massa gehörigen Realität unter Nr. 14 in Komorowice, bestehend aus einem Hause halb aus ungebrannten Ziegeln und halb aus Holz gebaut, enthaltend zwei Zimmer, eine Kammer, Kuhstall und Keller unter einem Strohdach, eine aus Holz gebaute, mit Stroh gedeckte Scheuer und beiläufig 3 1/2 Joch Ackerfeld, unter folgenden von den Erben beantragten Bedingungen bewilligt wurde:

- a) daß zum Ausrufspreise der Betrag von 725 fl. öst. W., unter welchen nicht herabgegangen werden darf, bestimmt wird;
- b) daß jeder Kaufstilige 10% hievon als Badium baar zu erlegen hat;
- c) daß der Käufer verpflichtet ist, die Hälfte des Kaufpreises binnen 14 Tagen nach Annahme des Licitationsprotokolls zu Gericht, dagegen die zweite Hälfte des Kaufpreises, in welche auch das Badium eingerechnet wird, binnen 3 Monaten sammt 5% Zinsen an das gerichtliche Depositenamt für die Massa nach Anton Krawczyk zu erlegen, unter der Strenge, daß sonst nach Verlauf dieser Fristen auf dessen Kosten und Gefahr eine Relicitation ausgeschrieben und bei dieser die Realität bei einem Termine auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben würde; es steht jedoch dem Käufer frei, sich mit den Tabulargläubigern wegen weiterer Belassung der Hypothekforderungen auf der erstandenen Realität abzufordern und dies dem Gerichte auszuweisen, wodann er vom Erlage des diesen Forderungen entsprechenden Betrages befreit, beziehungsweise die Zahlung an diese Gläubiger überwiesen wird;
- d) daß diese Licitation gemäß dem gestellten Ansuchen auf Ort und Stelle in Komorowice am 30. April l. J. um 10 Uhr Vormittags abgehalten und zur Bornahme derselben der k. k.

Notar Fr. Theophil Ritter von Chwalibog delegirt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte. Biata, am 28. März 1867.

(792) **Kundmachung.** (1)

Nro. 37. Mit Bezug auf den Beschluß des k. k. Landesgerichtes in Krakau vom 2. Juli 1866 Z. 12619, mit welchem über das Vermögen der protokolirten Firma „J. G. Albrecht“ in Biata das Ausgleichsverfahren unter Leitung des gefertigten k. k. Notars bewilligt wurde, fordere ich sämtliche Gläubiger hiemit auf, ihre aus was immer für einem Rechtsgrunde herrührenden Forderungen bei dem Gefertigten als Gerichtscommissär bis einschließig 28. Mai l. J., insoferne sie es noch nicht gethan haben, so gewiß schriftlich anzumelden, widrigens dieselben, im Falle ein Ausgleich zu Stande kommen sollte, von der Befriedigung aus allem der Ausgleichsverhandlung unterliegenden Vermögen, wenn ihre Forderungen nicht mit einem Pfandrechte bedeckt sind, ausgeschlossen werden und den, in den §§. 35, 36, 38 und 39 des Gesezes vom 17. December 1862, N. G. B. Nr. 97 bezeichneten Folgen unterliegen würden.

Biata, am 20. April 1867.
Der k. k. Notar als Gerichts-Commissär:
Theophil Ritter v. Chwalibog.

(779) **G d i e t.** (2)

Nr. 2035. Vom k. k. Bezirksgerichte Biata wird kundgemacht, daß zum Behufe der Befriedigung der dem Herrn Emerich Pangratz zuerkannten, auf den ob der dem Herrn Ferdinand Wechowski gehörigen Realitäten Nr. 148. 149 Biata für Herrn Eduard Wechowski sichergestellten Summen pr. 5000 fl. und 6200 fl. öst. W. intabulirten Wechselsumme pr. 5000 fl. öst. W. f. N. G. zur Bornahme der bereits unterm 26. April 1866 Z. 2453 und unterm 25. September 1866 Z. 5321 bewilligten executiven Feilbietung dieses für Herrn Eduard Wechowski laut Z. P. 11. 14. 13. ob der Realität Nr. 148 und Z. P. 17. 19. 18. ob der Realität Nr. 149 intabulirten Summe pr. 5000 fl. öst. W. und 6200 fl. öst. W. ein neuer Termin auf den 23. Mai 1867 um 10 Uhr Vormittags

ausgeschrieben wird, bei welchem diese Summen unter den im Edicte vom 26. April 1866 Z. 2453 und jenem vom 25. September 1866 Z. 5321 festgesetzten Bedingungen, jedoch auch unter dem Nominalbetrage an den Meistbietenden hiergerichts gegen gleich baaren Erlag des Kaufschillings werden veräußert werden.

Die weiteren Bedingungen und Grundbuchauszug können hiergerichts eingesehen werden. Wovon die unbekanntenen Pfandgläubiger zu Händen des Curators Hrn. Dr. Eisenberg verständigt werden.
Biata, am 17. April 1867.

(661) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 1342. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach otwiera niniejszem konkurs wierzyteli do majątku Feiwa Schreiera z Bohorodeczan. Wszystkich, którzy do tej masy konkursowej jakie żądanie mają, wzywa się, aby takowe pozwolenie przeciw kuratorowi tej upadłości, którym jest tutejszy mieszczanin Piotr Gebhard mianowany, a na substytuta tutejszego mieszczanina Wincentego Hermana ma dodanego, do dnia włącznie 20. maja 1867 w tutejszym sądzie zameldowali, i w tym pozwolenie prawdziwość swej wierzytelności, ale także prawowiedług którego w jednej lub drugiej klasie umieszczonemi być pragną, wykazali, gdyż w razie przeciwnym po upływie powyższego terminu ci, którzy się w terminie nie zgłosili, od wszelkiego do masy konkursowej należącego majątku, o ile takowy zameldowaniami wierzytelnościami wyczerpany będzie, wykluczeni zostaną, bez względu, chociażby swą własność z masy do żądania lub też prawo zastawu mieli. a w ostatnim wypadku będą zmuszeni do uiszczenia tego, co masie krydalnej dłużni są.

Na tymczasowego zawiadowcę masy konkursowej zamianowanym został tutejszy mieszkaniec Abraham Kremer, a celem wybrania stanowczego zawiadowcy i wydziału wierzyteli wzywa się tychże do sądu na dzień 22. maja 1867 o 10tej godzinie przedpołudniem.

Z c. k. sądu powiatowego. Bohorodczany, dnia 30. marca 1867.

Kundmachung.

(3)

Nro. 10563. Zur Sicherstellung der Conservations-Veranstaltungen auf den, dem bestandenen Zaleszczyker Straßenbaubezirke zugewiesenen Strecken, von der Tarnopoler und der Horodenker Verbindungsstraße für das Jahr 1867 allein, und eventuell auch für eine dreijährige Periode, d. i. die Jahre 1867, 1868 und 1869, wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Die für das Jahr 1867 sicherzustellenden Bauarbeiten sind folgende, und zwar:

I. Für die am linken Ufer des Dniester-Stroms im früheren Czortkower Kreise gelegenen Strecken der obgenannten zwei Straßenzüge:

	Fiscalpreis	fl.	kr.
In der Czortkower Wegmeisterschaft.			
55 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörigen Säulen	132	30	
8 1/2 Cub. Klft. Rasen-Terrassirung	29	85	
In der Thuster Wegmeisterschaft.			
Ausbesserung des Canals Nr. 44	12	08 1/2	
72 1/2 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörigen Säulen	128	68 1/2	
In der Zaleszczyker Wegmeisterschaft.			
Solmaterial-Lieferung dann Betheerung der Fahrzeuge und des Seilwerkes für die Schiffbrücke über den Dniester-Strom bei Zaleszczyki	1720	13	
Ausbesserung der Pontone bei der gedachten Schiffbrücke	515	85	
Herstellung eines Rahnes für dieselbe Schiffbrücke	28	46 1/2	
Beschaffung der weiteren Materialien und Untertheile für die genannte Schiffbrücke	933	00 1/2	
20 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörigen Säulen	43	90	
20 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörigen Säulen	45	80	
Zusammen obangegebene Herstellungen	3590	27	

II. Für die am rechten Ufer des Dniester-Stroms im früheren Kołomeaer Kreise liegende Strecke der Horodenker Verbindungsstraße:

In der bisherigen Gwoździecer Wegmeisterschaft.			
Ausbesserung des Canals Nr. 23	12	93 1/2	
144 1/2 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörigen Säulen	128	85 1/2	
In der Horodenker Wegmeisterschaft.			
7 1/2 Cur. Klft. Brückengeländer	8	18 1/2	
2 1/2 Cur. Klft. Strinnsposten bei der Brücke Nr. 65	1	43	
27 1/2 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörigen Säulen	61	35	
Zusammen obgenannte Herstellungen	222	33	

Die auf drei Jahre lautenden Anbote müssen eine ausdrückliche Erklärung enthalten, daß sich der Unternehmer verbindlich macht, auch alle anderen im Laufe dieser Lieferungsperiode vorkommenden Conservationsherstellungen mit demselben Nachlasse gegen die Fiscalkosten auszuführen, welche in den bezüglichen Ueberschlägen auf Grund der zur Berechnung der Kosten für das Jahr 1867 benützten, oder in denen wo der Preis in der betreffenden Preistabelle nicht enthalten sein wird, auf Grund der nach den vorstehenden Normen ermittelten Localpreise, mit Rücksicht auf die bestehenden Bestimmungen adjustirt werden.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich die mit h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Nr. 23821 allgemein kundgemachten Offertsbedingungen für die sub I. angegebenen Bauarbeiten bei Zaleszczyker, und für die sub II. angeführten Bauarbeiten beim Kołomeaer k. k. Bezirksamte einzuhalten sind.

Unternehmungslustige werden hiemit aufgefordert, ihre mit einem 10% des Fiscalpreises betragenden Badium belegten, das Unternehmungsobject genau beschreibenden Offerten, für die sub I. angegebenen Bauarbeiten auf den am linken Dniester-Ufer gelegenen Straßenstrecken längstens bis 15. Mai l. J. bei dem Zaleszczyker k. k. Bezirksamte, und für die sub II. angegebenen Herstellungen, auf der am rechten Ufer gelegenen, dem bestandenen Zaleszczyker Straßengebäude zugewiesenen Strecken der Horodenker Verbindungsstraße bis längstens 15. Mai l. J. bei dem Kołomeaer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Nachträgliche Anbote so wie nicht vorgeschriebene ausgefertigte oder nicht mit dem bedingenen Badium belegte Offerten werden nicht berücksichtigt. Von der k. k. Statthalterei. Lemberg, am 14. April 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 10563. Ku zabezpieczeniu robót konserwacyjnych na przydzielonych dawniej do byłego Zaleszczyckiego powiatu budowy gościńców przestrzeni na Tarnopolskiego i Horodyńskiego gościńca łącznego na rok 1867 jedynie, a wypadkowo także na rok 1868, mianowicie na lata 1867, 1868 i 1869, rozpisuje się niniejszem licytację za pomocą

Przypadające na rok 1867 do zabezpieczenia budowle są następujące, a mianowicie:

I. Na znajdujących się po lewym brzegu Dniestru w dawnym obwodzie Czortkowskim przestrzeniach obudwu wyźwymienionych gościńców:

	Cena fiskalna	zł.	c.
W Czortkowskim zarządzie dróg.			
55 biezących sążni poręczy gościńcowych z należącem do nich słupami	132	50	
8 1/2 sześciennych sążni terasy darniowej	29	85	
W Tłustajskim zarządzie dróg.			
Naprawa kanału Nr. 44	12	08 1/2	
72 1/2 biezących sążni poręczy gościńcowych z należącem do nich słupami	128	68 1/2	
W Zaleszczyckim zarządzie dróg.			
Dostarczenie materiału drewnianego tudzież obciążenie smołą narzędzi przewozowych i lin u mostu łyżwowego na Dniestrze pod Zaleszczykami	1720	13	
Naprawa pomostów u rzeczonym mostu łyżwego	515	85	
Sporządzenie czołna dla tegoż mostu łyżwowego	28	46 1/2	
Dostarczenie dalszych materiałów i lin kotwicznych dla rzeczonym mostu łyżwowego	933	00 1/2	
20 biezących sążni poręczy gościńcowych z należącem do nich słupami	43	90	
20 biezących sążni poręczy gościńcowych z należącem do nich słupami	45	80	
Razem wyźwymienione roboty	3590	27	
II. Na znajdujących się po prawym brzegu Dniestru w dawnym obwodzie Kołomyjskim przestrzeni Horodeńskiego gościńca łącznego:			
W dotychczasowym Gwoźdeckim zarządzie dróg:			
Naprawa kanału Nr. 23	12	93 1/2	
164 1/2 biezących sążni poręczy gościńcowych z należącem do nich słupami	128	85 1/2	
W Horodeńskim zarządzie dróg.			
7 1/2 biezących sążni poręczy mostowych	8	18 1/2	
2 1/2 " " wegarów u mostu Nr. 65	1	43	

(800) Licytations-Ankündigung (1)

Nr. 4689. Im Grunde Erlasses der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction vom 11. April 1867 Zahl 12071 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß in Gemäßheit des hohen k. k. Ministerial-Erlasses vom 26. Dezember 1866 Zahl 34939 von dieser k. k. Finanz-Bezirks-Direction Namens des hoch. Herrers als Eigenthümers die Propinations-gerechtfame, d. i.

23 1/2 sześciennych sążni terasy kamiennej	9	57 1/2
37 1/2 biezących " poręczy gościńcowych z należącem do nich słupami	61	35

Razem wyźwymienione roboty . 222 33 w wal. austr.

Opiewające na trzy lata oferty muszą zawierać wyraźne oświadczenie, że przedsiębiorca obowiązując się, także wszystkie inne w ciągu tego peryodu liwrunkowego zdarzające się roboty konserwacyjne wykonywać z równem opuszczeniem z owych cen fiskalnych, które z uwzględnieniem istniejących postanowień zostaną przyznane w odnośnych kosztorysach na podstawie użytych do obliczenia kosztów na rok 1867, lub w razie, jeźliby jaka cena nie była zawartą w dotyczącej tabeli cen, na podstawie takich cen miejscowych, jakie podług przepisanych w tym względzie norm wykazane zostaną.

Inne tak ogólne jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 powszechnie obwieszczone warunki ofertowe można eo do wymienionych pod I. budowli przejąć w c. k. urzędzie powiatowym w Zaleszczykach, zaś eo do budowli wymienionych pod II. w c. k. urzędzie powiatowym w Kołomyi.

Cheących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby oferty swoje opatrzone w wadyum wynoszące 10% ceny fiskalnej, i z dokładnem oznaczeniem przedmiotu przedsiębiorstwa przedłożyli eo do wymienionych pod I. robót na znajdujących się po lewym brzegu Dniestru przestrzeniach gościńców, najdalej do 15. maja r. b. ces. król. urzędowi powiatowemu w Zaleszczykach, zaś eo do robót wymienionych pod II. na znajdujących się po prawym brzegu Dniestru przestrzeni Horodeńskiego gościńca łącznego, która była dawniej przydzielona do byłego Zaleszczyckiego powiatu budowy gościńców, najdalej do 16. maja r. b. ces. król. urzędowi powiatowemu w Kołomyi.

Późniejsze oświadczenia, jako też oferty nie ułożone podług przepisu lub nie opatrzone w przy należne wadyum, nie będą uwzględniane.

Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 14. kwietnia 1867.

das ausschließliche Bier- und Branntwein-Erzeugungs- und Ausschankrecht in den zur Delatyn Reichsdomäne gehörigen nachspezifizirten Ortschaften sammt dem Lanczyner Einkehrwirthshaus, zuerst nach einzelnen Sectionen, sodann in concreto im öffentlichen Concurrnzwege zur Veräußerung ausgesetzt wird, und zwar:

Post-Nr.	Sect.-Nr.	Ortschaft	Gebäude	Area	Bau-parzelle	Ausrufspreis		Licita-tionsort	Tag der Licitation
						fl.	kr.		
1	I.	Delatyn mit den Altinenz-Horysz u. Szewelówka				44846		Delatyn-Bezirksamts-Kanzlei	22ten Mai 1867
2		Zaryka							
3		Luh							
4	II.	Dora et Jaremcze				11311			
5		Jamna							
6		Oslaw biały							
7	III.	Oslaw czarny				27015			
8		Potok czarny							
9		Lanczyn							
10	IV.	Dobrotów	Einkehrh.			42000			
11		Sadzawka							
12	V.	Łojowa				4152			
13	VI.	Krasna				10953			
Zusammen						140277			

2. Das Kaufobject wird in Pausch und Bogen und in dem Zustande, in welchem das h. Herrar die Propinations-gerechtfame in den obigen 13 Ortschaften so wie das Lanczyner Einkehrwirthshaus eigenthümlich besitzt und sich bei der Uebergabe befinden wird, verkauft und es wird diese Veräußerung zuerst nach einzelnen Sectionen dann in concreto mit den specificirten Ausrufspreisen in der Delatyn k. k. Wirthschaftsamt-Kanzlei am 22. Mai 1867 und dem darauf folgenden Tage stattfinden, wobei dem hohen Herrar das Recht freisteht, das Ergebnis der einen oder der andern Ausbietungsart zu bestätigen.

3. Zum Kaufe werden alle zugelassen, welche hievon durch die allgemeinen Gesetze und die Landes-verfassung nicht ausgeschlossen sind und Realitäten besitzen dürfen.

4. Jeder Licitations-lustige hat den 10ten Theil des Ausrufspreises im Baaren oder in annehmbaren Staatspapieren oder galiz. Pfandbriefen zu Händen der Licitations-Commission als Badium zu erlegen, welches dem Meistbieter in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Licitanten aber seinerzeit zurückgestellt werden wird.

5. Wer im Namen eines Anderen oder einer Gemeinde licitiren will, hat sich mit einer speciellen und legalisirten Vollmacht auszuweisen.

6. Es werden auch schriftliche versiegelte Offerten angenommen, diese müssen jedoch das Object, auf

welches der Anbot gemacht wird, und den Kaufschilling hiesfür in Ziffern und Buchstaben ausgedrückt bestimmt angeben; die Erklärung enthalten, daß sich der Offerent allen im Licitationsprotokoll enthaltenen Bedingungen unterwerfe, mit dem obigen Badium sowohl mit dem Vor- als Familiennamen des Offerenten sammt Angabe des Wohnortes unterfertigt, längstens bis 6 Uhr Abends am 21. Mai 1867 beim k. k. Wirthschaftsamt in Delatyn der Licitations-Commission übergeben werden, worauf nach Abschluß der mündlichen Licitation zur Eröffnung der Offerten geschritten und nach abgeschlossener Licitation keine nachträglichen Anbote angenommen werden.

7. Der Ersteher hat binnen 4 Wochen vom Tage der Zustellung der Verständigung über die Bestätigung seines Anbotes den 3ten Theil des Kaufschillings bei dem Stanislawower k. k. Steueramte, den Rest in sechs halbjährigen Raten sammt 5% anticipativen Interessen daselbst einzuzahlen, worauf nach Einzahlung des Restes das erkaufte Object in das volle Eigenthum des Käufers übergeben werden wird.

Die sonstigen Licitations- und Kaufbedingungen können bei der Stanislawower k. k. Finanz-Bezirks-Direction und dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamt in Delatyn eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction. Stanislawów, am 17. April 1867.

(766)

Obwieszczenie.

Nr. 642. Galicyjska kasa oszczędności poszukuje w obrębie środkowego miasta w celu przyszłego umieszczenia swego, domu lub placu, na którym dom jej potrzebom odpowiedni mógłby być wystawionym.

Właściciele, którzy domy lub place pod budowlę w obrębie środkowego miasta posiadają i takowe chcą sprzedać, raczą oświadczenia swoje najdalej do 1. czerwca r. b. wnieść do dyrekcji galicyjskiej kasy oszczędności i w takowych prócz ceny, jaką żądają, także wyrazić, czyli dolne ubikacje są sklepione lub nie, a co do placów, jakiej są objętości, nakoniec dołączyć wyciąg tabularny dotyczącej realności.

Od komisji dla nabycia lub budowy domu przez Towarzystwo galicyjskiej kasy oszczędności wyznaczonej.

We Lwowie dnia 15. kwietnia 1867.

(783)

Concurs - Ausschreibung.

Nro. 380-Pr. Zur Bewerbung um die bei dem Tarnopoler k. k. Kreisgerichte mit dem Gehalte von 1470 fl., eventuell von 1260 fl. verbundene Kreisgerichtsrathsstelle wird der Concurs ausgeschrieben.

Bewerber haben ihre nach den Bestimmungen der §§. 16, 17, 19 u. 22 des a. h. Patentges vom 3. Mai 1853, Nr. 81 R. G. B. verfaßten und belegten Gesuche binnen 4 Wochen von der dritten Einschaltung dieses Aufrufes in die Wiener Zeitung beim Präsidium des erwähnten Gerichtes einzubringen und darin auch die Kenntniß der Landessprachen darzuthun.

Disponible l. f. Beamten haben überdies nachzuweisen, in welcher Eigenschaft, mit welchen Bezügen und von welchem Zeitpunkte an sie in den Stand der Verfügbareit versetzt worden sind, endlich bei welcher Casse sie ihre Disponibilitätsgegenstände beziehen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Tarnopol, am 23. April 1867.

(785)

Vorladung.

Nro. 2982. Nachdem am 12., 14. und 15. Februar 1867 beim k. k. Postamte am Bahnhofe in Krakau fünf Pakete mit kais. österr. Silbersechsern, und zwar à 17 $\frac{1}{2}$ fl. von 465 fl., 15 $\frac{1}{2}$ fl. von 500 fl., 23 $\frac{1}{2}$ fl. von 700 fl., 14 fl. von 450 fl. und 12 $\frac{1}{2}$ fl. von 400 fl.; zusammen im Betrage von 2515 fl.,

(3)

Sage! Zweitausend fünfhundert fünfzehn Gulden öst. Währ. wegen versuchter Ausfuhr ins Ausland beanstandet wurden und der Aufenthaltort des Aufgebers dieser Sendung B. Kaskel unbekannt ist, so wird Jedermann, der einen Anspruch auf diese Silbersechser geltend machen zu können glaubt, aufgefordert, binnen Neunzig Tagen, vom Tage der Kundmachung der gegenwärtigen Vorladung an gerechnet, in der Amtskanzlei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau zu erscheinen, widrigens, wenn dieses unterbleiben sollte, mit der angehaltenen Sache den Gesetzen gemäß verfahren werden wird.

Vom der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Krakau, am 18. April 1867.

(754)

Edikt.

Nr. 508. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Podgórze wird hiemit bekannt gemacht, es sei auf Ansuchen der Krakauer k. k. Finanz-Procuratur Namens der Gemeinde Bierzanów um Amortisirung, hinsichtlich des angeblich in Verlust gerathenen vom Podgórzener k. k. Steueramte unterm 11ten Juni 1864 zur Zahl 443 ausgestellten Empfangscheines über die, auf die Gemeinde Bierzanów lautende Staatsschuldverschreibung vom 1. November 1829 Zahl 4068 pr. 400 fl. 74 $\frac{1}{2}$ kr. — in die Ausfertigung eines Amortisirungs-Edictes gewilligt worden.

Der gegenwärtige Inhaber dieses Empfangscheines wird daher aufgefordert, solchen längstens binnen 1 Jahre beizubringen, und seinen vermeintlichen Anspruch darauf geltend zu machen, widrigens nach fruchtlosem Ablauf dieses Termins dieser Empfangschein für rechtsunwirksam erklärt werden, und Aussteller nicht verpflichtet sein würde, hierauf Rede und Antwort zu geben.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Podgórze, am 22. Februar 1867.

(770)

Concurs-Vorladung.

Nr. 234. Bei dem Samborer k. k. Kreisgerichte sind drei Gerichtsadjunctenstellen mit dem Gehalte von 735 fl. österr. Währ. eventuel mit dem Gehalte von 630 fl. oder 525 fl. österr. Währ. zu besetzen.

Bewerber um diese Stellen haben ihre vorchriftsmäßig eingerichteten Gesuche binnen 4 Wochen von dem Tage der dritten Einschaltung dieser Vorladung in dem Amtsblatte der Wiener Zeitung

an das Präsidium des Samborer k. k. Kreisgerichtes gelangen zu lassen.

Sambor. am 20. April 1867.

(771)

Bewerbungs-Aufruf.

Nr. 293. Bei dem k. k. Kreisgerichte in Stanislaw ist eine Gerichtsadjunctenstelle mit einem Jahresgehalte von 735 fl. öst. Währ. oder eventuell von 525 fl. österr. Währ. zu besetzen.

Bewerber haben ihre gehörig belegten Gesuche binnen 4 Wochen bei dem Präsidium des Kreisgerichtes im vorgeschriebenen Wege einzubringen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium
Stanislaw, den 20. April 1867.

(778)

Concurs.

Nro. 4649. Postexpeditionenstelle bei der neu zu errichtenden Postexpedition in Kaczyka gegen Dienstvertrag und 200 fl. Caution.

Dieselbe wird sich mit dem Brieffahrpost- und Staffetendienste, so wie mit der Behandlung von Geldanweisungen bis zum Betrage von 25 fl. befassen und ihre Postverbindung mittelst des täglichen Botenfahrtes Gurahumora-Radautz erhalten.

Bezüge des Postexpedienten: Einhundert Gulden Bestallung, Zwanzigfünf Gulden Amtspauschale jährlich und für den Fall, als dem Postexpedienten auch die Beförderung obiger Botenfahrten auf der Strecke Kaczyka-Gurahumora tour- und retour überlassbar werden sollte, noch ein mit demselben zu vereinbarendes jährliches Beförderungspauschale.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Wohlverhaltens, der Vermögensverhältnisse und bisherigen Beschäftigung im Wege ihres vorgesezten Amtes, und im Falle sie noch nicht in öffentlichen Diensten stehen, im Wege der zuständigen politischen Behörde binnen 3 Wochen bei der Postdirection Lemberg einzubringen, und darin anzugeben, um welches mindeste Jahrespauschale sie die Besorgung der täglichen Botenfahrten zwischen Kaczyka und Gurahumora tour und retour übernehmen wollen, wobei bemerkt wird, daß diese täglichen Botenfahrten von Kaczyka zwischen 12 und 1 Uhr Mittags nach Gurahumora, von dort nach Kaczyka aber zwischen 10 $\frac{1}{2}$ und 11 $\frac{1}{2}$ Uhr Vormittags abzugehen haben werden.

Lemberg, am 21. April 1867.

Doniesienia prywatne.**K. k. priv. österr. Staats - Eisenbahn - Gesellschaft.**

Nr. 15508.

Zweite Einladung**zur zwölften ordentlichen General-Versammlung der stimmfähigen Actionäre der k. k. priv. österr. Staats-Eisenbahn-Gesellschaft.**

Nachdem für die auf den **3. Mai 1867** in Wien einberufene General-Versammlung die zur Beschlussfassung über die künftigen Verhandlungs-Gegenstände nach §. 34 der Statuten erforderliche Anzahl von Actien, bis inclusive **18. April 1867** weder am Orte der Gesellschaft in Wien noch bei der Cassa des Credit mobilier in Paris hinterlegt wurde, so werden die **P. T. Herren Actionäre** am Grunde des §. 35 der Statuten zu der **zwölften ordentlichen General-Versammlung** hiemit neuerlich eingeladen, welche **Montag den 3. Juni 1867 um 9 Uhr Früh in Wien, im Locale der Gesellschaft, Minoritenplatz Nr. 7** stattfinden wird.

Die Verhandlungen werden die bereits kundgemachten Gegenstände betreffen, nämlich:

1. **Beschlussfassung** über die Genehmigung der Jahresrechnungen und des Rechnungsabschlusses für das Betriebsjahr 1866 und Bestimmung über die Verwendung des Reinertrages;

2. **Beschlussfassung** über die in Folge der erlangten Cession des Ergänzungsnetzes nöthigen Abänderungen der Statuten, und insbesondere,

3. **Beschlussfassung** über die Verlängerung der Dauer der Gesellschaft.

4. **Beschlussfassung** in Betreff der allfälligen Concession einer Linie von Kromau oder Znaim nach Iglau und von Iglau nach Kolin.

In Ansehung des Stimmrechtes und der Ausübung desselben, wird auf die Bestimmungen der §. 32, 38 und 41 der Gesellschaftsstatuten hingewiesen. Der Besitz von mindestens **40 Stück Actien** gibt das Recht auf **eine Stimme** mit der Beschränkung jedoch, daß **ein Actionär** in keinem Falle mehr als **zehn eigenberechtigte Stimmen** in sich vereinigen darf.

Das Stimmrecht kann auch durch einen Bevollmächtigten ausgeübt werden. Letzterer muß jedoch ebenfalls stimmfähiger Actionär sein und kann außer seinen zehn eigenen nicht mehr als **höchstens zwanzig fremde Stimmen** noch übernehmen.

Im Vertretungsfalle müssen die auf der Rückseite der Legitimationskarten vorgedruckten Vollmachten von dem Vollmachtgeber eigenhändig ausgefertigt und unterfertigt werden.

Die Herren Actionäre, welche an der am **3ten Juni** stattfindenden General-Versammlung theilzunehmen wünschen, werden daher ersucht, spätestens bis **incl. 18. Mai 1867** ihre Actien, oder falls sie dieselben bereits bei der gesellschaftlichen Depositen-Casse erlegt haben, ihre Depositenscheine entweder bei der Liquidatur in Wien, oder bei der Cassa des Credit mobilier in Paris gegen Empfangsbekundung zu hinterlegen und dafür gleichzeitig die auf ihren Namen lautenden Legitimationskarten zur General-Versammlung in Empfang zu nehmen.

Die in Folge der ersten Einladung bereits hinterlegten Actien werden auf Verlangen der Herren Actionäre sofort zurückgestellt, oder können auch als Depot für die am **3. Juni l. J.** stattfindende General-Versammlung dienen.

In diesem Falle sind jedoch die bereits ausgegebenen Eintrittskarten nebst Empfangscheinen zur Umschreibung bis einschließlich **18. Mai d. J.** zu präsentiren.

Die Zurückstellung der Actien und Depositenscheine wird nach abgehaltener General-Versammlung erfolgen.

Wien, am 19. April 1867.

Von der General-Direction.